

Sânge Satanîc

Cristina Nemerovski , Ștefan Bolea (Foreword)

Download now

Read Online ➔

Sânge Satanic

Cristina Nemerovschi , Ștefan Bolea (Foreword)

Sânge Satanic Cristina Nemerovschi , Ștefan Bolea (Foreword)

Ascult black metal, sunt ateu, lumea m? crede satanist, sunt bisexual, mizantrop, uneori doar misogyn, scriu o carte, beau în fiecare zi ?i m? droghez în fiecare s?pt?mân? - a?a se autocaracterizeaz? M., personajul principal din romanul Sânge satanic.

Personajul principal al romanului tr?ie?te o dubl? poveste de dragoste: Am un iubit, B, ?i o iubit?, R. În acest threesome este atras? pe parcurs ?i D., o adolescent? de 14 ani, sora lui R. Totul se desf???oar? pe un fundal haotic, pe care se profileaz? moartea, sinuciderea, f?r? a ?ti în unele momente unde se termin? realitatea ?i unde începe nebunia.

Mizantropie, droguri, moarte, wild parties, ur?, cimitire, incest, alcool, popi, boal?, metal, rockotec?, sex cu p?rin?ii, depresie, umor negru, sado-masochism, izolare, crim?, animale ciudate care î?i apar în somn... Ce gust ?i ce culoare au experien?ele unui nihilist din 2010? Dacă ar fi tr?it în lumea cu care se joac? M., ar fi purtat Stavroghin br???ri cu ?epi ?i cruci întoarse? Ar fi dormit Holden Caulfield, beat, pe b?ncile celei mai true bodegi? Ar fi ucis Maldoror corporati?tii ?i vedetele Tv, dup? care s-ar fi b?gat la headbanging pe Cannibal Corpse?

Dacă nu v? este team? de introspec?ii demonice în nop?i gri la cap?tul c?rora fiin?a ar putea pierde toat? familiaritatea ce o define?te, p???i?i cu încredere în lumea întunecat? din Sânge satanic. Ve?i avea noroc ?i ve?i g?si calea de întoarcere, sau...?

Sânge Satanic Details

Date : Published 2011 by Herg Benet (first published January 1st 2010)

ISBN :

Author : Cristina Nemerovschi , Ștefan Bolea (Foreword)

Format : Paperback 359 pages

Genre : European Literature, Romanian Literature, Cultural, Romania

 [Download Sânge Satanic ...pdf](#)

 [Read Online Sânge Satanic ...pdf](#)

Download and Read Free Online Sânge Satanic Cristina Nemerovschi , Ștefan Bolea (Foreword)

From Reader Review Sânge Satanic for online ebook

M?d? says

Cum s? n-o iube?ti?

Adelina says

"Eu nu traiesc diferit de cum traiam la 14 ani, dar traiesc complet diferit de cum imi imaginam la 14 ani ca voi trai la 25". Este pentru prima data cand ma regasesc asa de mult in conceptiile si ideile despre viata ale unui personaj din literatura romana. Si sincer, nu credeam ca asta se va intampla tocmai cu M. din "Sange satanic". Ultimele capitole m-au izbit din plin, am citit chiar ultimele randuri cu lacrimi in ochi. Nu pot decat sa ii multumesc Cristinei pentru faptul ca a scris aceasta minunata carte care m-a facut pentru a a nu stiu cata oara sa realizez cat de depressing e de fapt viata si, ca M., sa-mi promit singura ca voi incerca sa supravietuiesc. Can't wait to read the sequels!

Drago? Filioreanu says

nu-mi st? în fire s? recitesc. dar, în mod sigur, Sânge satanic este o excep?ie de la normalul meu, de la normal, în general. M., te rog, s? nu m? p?r?se?ti.

niciodată?.

Robert Roby says

cea mai buna carte . (punct) citeste si o sa vezi ;)

Megathrone says

Cu totul si cu totul geniala. Dupa ce o citesti, nicio alta carte nu ti se va mai parea la fel de buna. Si o sa incepi s-o recitesti iar si iar, ca obsedatul.

Bookaholic says

Cred c? îmb?trânesc. Altfel nu-mi explic cum de nu mi-a pl?cut defel, ba chiar mi-a displ?cut pân? la crâmpo?irea sufletului romanul Sânge satanic de Cristina Nemerovschi.

Dac? aveam cu 10 ani mai pu?in, probabil l-a? fi adorat ?i mi-a? fi propus ca atunci când m? fac mare s? fiu

o Cristina Nemerovski, care e atât de cool ?i vorbe?te ca b?ie?ii. Dacă a? fi avut cu 15 ani mai pu?in, m-a? fi sinucis din dragoste pentru personajul principal M. ori chiar pentru autoare.

A?a, având cu 15 ani mai mult decât publicul pentru care este menit? această carte, sinuciderea nu-mi mai e atât de la îndemân?, dar, recunosc, am nutrit sentimente destul de criminale fa?? de cartea care mi-a ocupat degeaba atât de mult timp. (cronic?: <http://bookaholic.ro/sange-satanic-de...>)

Robert King says

Îi dau maximum datorit? (?i nu din cauza) faptului c? este exagerat de provocatoare, exagerat de captivant?, exagerat de atipic?, exagerat de vulgar? vulgar? vulgar?, î?i d? peste cap toate principiile literare, te face s? te întrebi DE CE NAIBA CITESC O CARTE CU CÂTE O ÎNJUR?TUR? LA FIECARE RÂND?, apoi î?i mu?ti buza ?i treci la o nou? pagin? pentru c? e atât de ciudat? ?i vrei ?i tu s? fii ciudat.

Ina Tomescu says

Stiu ca povestea lui a mai fost filtrata de alte minti si-a trecut prin multe suflete pana la mine, dar cumva, are un parfum deosebit. E ca si cum as inspira pentru prima oara briza din vama. E precum prima gura de bere, sau primul fum ajuns in plamani. Ma uit la el si-l inspir adanc. Am stins tigara impreuna, cat pe ce sa-l ard si pe el. Dar nu cred ca l-ar fi deranjat. Are un chip tanar in spatele caruia se ascunde sufletul unui demon batran. E fermecator, indiferent si cumva universul se invarte in jurul lui. Ma intreb, daca asta e impresia mea de astazi, oare maine ce voi simti? L-as scoate la o bere cu Vicky, Coco si Tedy. Probabil ar aduce-o si pe R. Oare ce-ar iesi?

full review here : <https://bridgetgunn.wordpress.com/2016...>

Denisa Elena says

♥?♥?♥?♥?♥?

Nagy Timea says

<3

Miriam Del Mar says

Cristina Nemerovski: simply a Goddess. Of all the authentic and essential things that exist in life. A real one. Unicorn :)

Emy S says

EVERYTHING she writes is so goddamn amazing!!! It changes you to the core.

Keep up being awesome, Cristina! You are the true Rockstar.

Claudiu says

Ascult black metal, sunt ateu, lumea m? crede satanist, sunt bisexual, mizantrop, uneori doar misogyn, scriu o carte, beau în fiecare zi ?i m? droghez în fiecare s?pt?mân? - a?a se autocaracterizeaz? M., personajul principal din romanul Sânge satanic.

Personajul principal al romanului tr?ie?te o dubl? poveste de dragoste: Am un iubit, B, ?i o iubit?, R. În acest threesome este atras? pe parcurs ?i D., o adolescent? de 14 ani, sora lui R. Totul se desf??oar? pe un fundal haotic, pe care se profileaz? moartea, sinuciderea, f?r? a ?ti în unele momente unde se termin? realitatea ?i unde începe nebunia.

Mizantropie, droguri, moarte, wild parties, ur?, cimitire, incest, alcool, popi, boal?, metal, rockotec?, sex cu p?rin?ii, depresie, umor negru, sado-masochism, izolare, crim?, animale ciudate care î?i apar în somn...

Ce gust ?i ce culoare au experien?ele unui nihilist din 2010? Dac? ar fi tr?it în lumea cu care se joac? M., ar fi purtat Stavroghin br???ri cu ?epi ?i cruci întoarse? Ar fi dormit Holden Caulfield, beat, pe b?ncile celei mai true bodegi? Ar fi ucis Maldoror corporati?tii ?i vedetele Tv, dup? care s-ar fi b?gat la headbanging pe Cannibal Corpse?

Dac? nu v? este team? de introspec?ii demonice în nop?i gri la cap?tul c?rora fiin?a ar putea pierde toat? familiaritatea ce o define?te, p???i?i cu încredere în lumea întunecat? din Sânge satanic. Ve?i avea noroc ?i ve?i g?si calea de întoarcere, sau...?

Stupid cum ar fi, nu am g?sit de cuviin?? s? încep acest articol în orice alt? manier? decât cu o imagine de pe net, cum se ?i cuvine de altfel pentru o carte ce ar putea fi la fel de bine descris? ca fiind un „blog tip?rit”. *Sânge satanic*, conform fanilor s?i ?i chiar acestei descrieri sugube?e de pe GoodReads, ar fi, cic?, o carte important? pentru genera?ia tân?r? actual? ?i, din doar ei ?tiu ce considerente, pentru cultura ?i literatura actual? româneasc?. Yikes!

Am fost f?cut con?tient de existen?a acestei c?r?i prin pur? întâmplare: cineva, o domni?oar? de vârst? presupun, adolescentin?, postase undeva despre achizi?ia unei c?r?i, de Cristina Neveroschi, pe care o descria ca fiind „pentru oameni maturi ?i reali?ti”. Genul ?sta de afirma?ii m? cam fac în genere s? v?d lumea în diverse culori pastelate, a?a c? am c?utat, ca orice fraier curios, cine este această Cristina Neveroschi, ?i cu ce a contribuit dumneai culturii noastre. ?i iat? c? am descoperit prima carte a sa iar descrierea mi-a sunat, sincer vorbind, a satir?.

Bre, niciodată nu strică să încerci ceva nou, mai ales un pic mai satiric, mai puțin cîtor, să-ți puni sîngele în jogging cître urechi. Recenzii bune, atât de la amatori cît și de la cei ce-ți cîtigă traiul prin asta, o premiză care se sugera suficient de ofensatoare încît să fie amuzant? Și, poate, ceva ce să puni eu lângă 69 a lui Ionu? Chiva în bibliotecă.

Cristina Nemerovski este...

... o scriitoare excelentă.

Plasez asta aici deoarece mai mult ca sigur, prin ce voi continua să zic, se va umfla orzul în unii și nu vreau să se considere că-i port domnișoarei Nemerovski vreun zambet. Din punctul meu de vedere, dumneai a scris o carte pentru o anumită audiență – creia eu nu-i mai aparțin de cam un deceniu de acum – cu o precizie absolut chirurgicală pentru a atinge toate corzile lor favorite. Dacă m-ar întreba oricine – prin cine ție ce univers ipotetic – cum trebuie scrisă o carte pentru segmentul de populație adolescentin, introvertit, roacher și cu anumite idei de „universul sunt eu și totul e în câmpul MEU gravitațional”, i-aș sugera să citească această carte și să ia notițe.

Nici un cuvânt din Sânge satanic nu pare irosit în încercarea de a atinge acest segment al audienței – și câteva adiacente, să nu generalizăm inutil, e ceva pentru TOI aici – și a-l plăti cîțeva ce citește are, în orice fel, vreo însemnătate profundă, sau că M. ar putea măcar să treacă drept un om undeva pe planeta asta.

Așadar, tot respectul pentru Cristina Nemerovski pentru calitatea mecanică a ceea ce a scris și calitățile de a se vinde întru totul. Arta și artistul nu sunt una întotdeauna iar aici eu presupun că e foarte adevărat acest lucru; deoarece, în ciuda a ceea ce pare a fi, Sânge satanic mie nu mi-a lăsat impresia unei confesiuni profunde și personale asupra lumii din partea autoarei.

Sânge satanic este...

...o porcărie, în caz că nu ați închis încă sau că nu v-ați prins de asta din tonalitatea de pînă acum. Întreaga lucrare atinge un nivel de deraiaj de tren în care ție că e teribil ce se întâmplă, dar nu putem să ne luăm ochii de la contorsionarea fiarelor. Cum zicea Jack Gladney în cartea White noise, nimic nu fascinează audiența mai mult decît reportajul rutier asupra accidentelor din săptămîna respectivă.

Asta e cazul și aici: cartea e groaznică, dar e fascinant de groaznică.

„Psssst, copilul – îmi imaginez cartea pe raft cître vreun curios – vino, vino încoa. Am ce vrei, am de toate – cu o privire un pic furioasă, ca și cum ar avea într-adevăr răspunsurile de la teza de săptămîna viitoare -. Am sex...?tiu că toți vreți sex, știu că se vinde, ție sigur că toți vreți, mai ales la vîrsta asta. Am de toate felurile...ai o fantezie? Bă, am și de aia. Și cu mîșă dacă vreți...da nu încă, trebuie întâi să mă iei pe mine, aia îmi arde în sicu!l.

Da am și iubire complet castă între băieți, ție tu, ție, cum se uită fetele la revistele alea japonezoaice în care doi băieți și-o trag. Am și ceva de aia. Nu? Nu-i pe gustu tău?

Nu-i nimic, am cu o minoră. Pică din pom, da-i aici, poți să-o vezi, iti zic eu. Și între ei e și triumphi amoros, chiar pîtrat. Cu cît mai multe coluri, cu atît mai bine, nu?

Am și droguri. Iți plac drogurile? ție că-ți plac. Hai că am să-ți arăt cum să fii mereu true și profund cu droguri, ca-n alte cărți care-ți plac.

Am și filozofie. Ahaaaa, ție că-ți place. ție că-ți place să ție că ești deșteptă că-ți place filozofia și iți zic eu că ești, ca dacă n-ai fi, nu ai vrea să mă citești.

Păi cum să nu vrei să mă citești? Am sex. Am droguri. Am incest, oarecum. Am droguri, multe droguri. Am

„?i b?utura. Am ?i iubire, ?I ur? pentru femei. Am de TOATE!”

M., ca personaj ?i voce narativ?, ne bombardeaz? de la prima pagin? pân? la ultima cu o mie de chestii ?i abureli, o mie de filozof?ri, demne de un jurnal al be?iei, în care personajul pare s? creada cu cea mai încrâncenat? t?rie. Dar plasa pe care o arunc? el e atât de larg?, cu atât de multe abureli, atât de mare l?!?ial? ?i atât de cliche prezentat totul încât e doar obositor s?-l cite?ti ?i s? încerci s?-?i pese în vreun fel de el.

Dar sta?i, pentru necunosc?tori, cine este M.?

Da, ceva în genu ?sta. Nu cred c-am întâlnit de mult un personaj mai pu?in conving?tor decât M.. ?i, dup? cum ziceam, nu dintr-o vin? a autoarei. M. este neconving?tor prin însu?i existen?a sa ?i ceea ce se presupune a reprezenta, un adult ce tr?ie?te via?a la care viseaz? unii la vârsta de 14 ani: bani de la mami ?i tati, propriul apartament, droguri, be?ii constante, prieteni cu droguri, sex la discre?ie, filozof pân?-n os, care „?tie” ca oamenii sunt gunoaie ?i-i detest? pentru c?...?i atât.

Mai pe scurt, M. este visul umed al oric?rui emokid – ?ti?i ce sunt emokizii, nu trebuie s? v? educ sau s? v? realizez portretul robot al unuia ... sper -.

P?i cum s? nu fie? Are tot ?i zero responsabilitate în via?a sa, doar be?ii ?i droguri, printre care î?i mai g?se?te ?i timp s? filozofeze sau s? scrie poezii – simbolul unui caracter inteligent ?i sensibil, nu-i a?a? – Nu pot s? exprim suficient cât de obositor a fost M. – cand m?car ESTE un personaj – pentru mine.

S? exemplific?m:

„Still... Îmi e mil? de astea câteva ore pe care le-am petrecut cu dobitoaca. Vreau s? aib? o finalitate. Dacă nu o mulg de bani, cel pu?in poate o fut, iar diminea?a îi spun pe de-a-ntregul ce p?rere am despre ea. Poate se sinucide. Poate a?a salvez un bou care o va lua, prin dracu’ ?tie ce prostie inimaginabil?, de nevast?, îi va face doi copii, un b?iat ?i o fat?, sau dou? fete sau doi b?ie?i, ?i î?i va fute via?a pentru totdeauna cu ea. Numai pentru asta ?i tot merit? s? o fut. Dar nu vreau s? o fut. Vreau s? beau. Mult, ?i nu îmi ajung banii. “

Ugh... R?u b?iatu, a?a-i?

M. nu este...

M. nu este multe, sincer vorbind. Nu e credibil. Nu are nici m?car pe departe carisma personajelor din 69, de Ionu? Chiva – pentru a trasa o oarecare paralel? cu ceva ce am sim?it c? zboar? prin acela?i parc -.

M., mai trist, foarte adesea nu e nici m?car un personaj în această carte.

În capitole precum „De ce nu iubim femeile” ?i „Oameni f?r? fe?e”, M. cap?t? un penibil statut de undi?? cu opinii „controversate” – multe ghilimele în recenzia asta; oare de ce o fi asta? - despre femei sau oameni, în general. Am g?sit n?pe mii de bloguri cu acela?i tip de gândire, obositoare ?i pueril?. M. nici m?c?r nu mai poate fi credibil aici ca o voce narativ? deoarece tot ceea ce zice este atât de provocator încât nu poate fi decât inten?ionat, o încercare de a ?oca – sau tatona - apelând la câteva dintre cele mai infantile, dac? nu chiar idioate, tr?s?turi ale celor ce citesc. Inten?ionat inflamator ?i pueril, M. este un real morcov pe b?? pentru a apela la sim?ul de superioritate sau de exapere a cititorului, pentru a l?sa o impresie, un ceva

acolo, care s?-i justifice banii da?i pe carte.

V? invit cu pl?cere s? citi?i sec?iunea de comentarii de pe siteul revistei Kamikaze din momentul în care un extract din „De ce nu iubim femeile” a fost publicat acolo. I rest my case.

Daca o ?in pe linia asta de acum, cred c? o s? înceap? s? par? ca am ceva cu M., ca reg?sesc ceva în el cu care eu am o problem? personal?, sau orice alt? abera?ie de asta ad hominem.

Nu e cazul.

Mi-a displ?cut personajul de la prima pagin? pân? aproape la ultima iar momentele sale de filozofie sau de spiritualitate mi-au p?rut nesincere ?i exagerate, într-o manier? de „sunt atât de bun, încât ?i eu m-a? fute”. ?ocant de dragul de a fi, de o pasivitate aproape bovin?, pueril ?i infantil – m? repet, ?tiu - , cu o moralitate ce pare s? fluctueze ?i un sim? al realit??ii mult umflat, M. este tot ceea ce ar trebui sa fie dispre?uit într-un adult, într-un om. Este posibil cel mai fals personaj pe care l-am citit pân? acum ?i cu care am avut nepl?cerea s? petrec cele aproape trei sute de pagini virtuale ale c?r?ii.

Bravo autoarei. Sincer. A creat cel mai veridic personaj fals pentru care mie imi pare ca au picat mul?i. Bineîn?eles, când lectura este doar o metod? de a colec?iona citate ce suna bestial, atunci nu-i greu s? p?c?le?ti pe cineva c? nimicul pe care îl cite?te e de fapt despre CEVA. Dracu ?tie despre ce, dar e ceva.

Momentele în care Sânge satanic încearc? s? fie sincer?, rarele momente cu adev?rat introspective asupra st?rii societ??ii, asupra lui M. ca un studiu de personalitate, asupra moralit??ii...toate acestea se pierd în v?g?una care e tonalitatea ?i abureala constant? a unei carti ce încearc? prea tare s? fie ceva ce nu e: profund?.

Despre mesaje

Deja v?d cum unii se ridic? s? plece c? „Asta n-a în?eles nimic, fraieru. E despre societate ?i cum trebuie s? nu ne pese c? oricum e de rahat.”

Da, e si partea asta prin carte. „Oameni f?r? fe?e” e exclusiv despre asta, împreuna cu multe alte pasaje din carte în care M. derâde starea societ??ii ?i cât de pref?cut? ?i obsedat? de lucruri f?r? valoare e cu adev?rat. Dar asta vine din partea unui personaj la fel de pref?cut, la fel de interesat în lucruri f?r? nici o valoare, care nu d? semne c? va da ORICE de valoare lumii ?i care are oportunitatea de a fi mica prin?es? tocmai deoarece societatea îi ofer? această alternativ?.

Unii acum probabil se întreab? de ce am dat c?r?ii dou? stele acum, în locul uneia singure cum par s? sugerez c? ar merita.

R?spunsul e deosebit de simplu: ultimele capitole. Dacă există o bucat? sincer? în cartea asta, o bucat? cu adev?rat fascinant? din motive corecte, acea bucat? e doar în ultimele capitole, al excursiei cu trenul la mare ?i al adev?ratei rela?ii dintre M. ?i iubita sa, R. . Îngropat sub mormanele de abureli teribiliste ale personajelor e un studiu exact ?i interesant asupra caracterului lui M., un moment de o sensibilitate literar? superba, un deget acuzator asupra unui lucru mai fals decât tot ceea ce încearca M. s? acuze.

?i anume asupra iubirii ce d? pân? în venera?ie, ce ascunde sub ea sentimente mult mai complexe decât ar fi posibil de dibuit la o prim? vedere. Aici se rotunje?te caracterul lui M. ?i e demascat complet ipocritul din el. Marile elogi aduse lui R. cap?t?, în retrospect, o cu totul alt? valoare când realiz?m comportamentul s?u mizer fa?? de „zei?a” sa ?i aici se vede, cumva, un om ?i nu un morcov pe b?? în acest personaj. Putem acum s? ne întreb?m dacă ceea ce a scris pân? în punctul actual al c?r?ii nu cumva ar fi piperat cu mult sentiment de vinov?ie, de inadecvare, de tr?dare fa?? de persoana pe care a iubit-o ?i fa?? de care, în cele din urm?, a fost surd s-o aud?.

Un segment de carte cu adev?rat frumos ?i fascinant, ce a dat de g?ndit ?i m-a f?cut s? recitesc în urm? un pic.

Prea pu?in, prea târziu îns?.

Armura c?r?ii este...

...aproximativ impenetrabil?. Am zis s? las chestia asta la final, pentru cei ce au avut r?bdare pân? aici. Cartea este scris? într-o a?a manier? încât nu pot s? o critic din orice alt punct de vedere decât al lui M., a reac?iei pe care am avut-o c?tre el ?i, a?adar, c?tre tot ce a narat.

Limbajul e obscen, absolut de messenger ?i cu inser?ii în englez? specifice tineretului actual? Perfect onest pentru categoria de oameni întruchipat? de M.

M. e fals ?i plictisitor cu o atitudine pueril? ?i infantil?? Asta-i opinia mea asupra personajului ?i oricine altcineva poate s? o vad? altfel, dupa cum e ?i cazul. De asemenea, e oarecum poetic ca un personaj atat de artificial pe cât e M. s? incerce sa prelege împotriva artificialit??ii din jurul s?u.

Nu exist? o structur? clar? a ac?iunilor ?i faptelor din carte? Structura e de blog, de jurnal intim, deci nu e nevoie ca aceasta s? fie cu adev?rat despre „ceva”.

Peronajele nu sunt conving?toare ?i sunt absolut bidimensionale? Toate sunt vazute prin ochii lui M. care le percepe într-un anume fel ?i deci asta e tot ce ne poate transmite.

?i a?a tot pot continua. A nu se înțelege c?-l iau în serios pe M., din orice punct de vedere. Doar c? nu am altceva de care s? m? pot ag??a pentru a descrie de ce nu consider Sânge satanic ca fiind altceva mai mult decât lectur? de toalet?, pres?rat? cu inser?ii poetice, versuri de muzic? metal – care sincer, sunt la fel de comerciale ca orice altceva pop -, filozof?ri interminabile despre sensul vie?ii ?i acelea?i monologuri obositoare despre satanism pe care le repet? ca o poezie orice teribilist care tocmai a descoperit site-ul bisericii respective ?i ideile lui LaVey – am fost pe forumuri mult timp...ap?rea chestia asta o dat? la trei luni, cel puțin -.

Ce este, în cele din urm?, Sânge satanic?

O carte în care un grup de pref?cu?i ne anunt? cât de pref?cut? e lumea.

O carte ce încearc? prea tare s? ating? statutul de cult pe care îl au c?rti precum Fight Club.

O carte despre cel mai antipatic personaj principal imaginabil.

O carte ce ar fi putut fi fascinant? cu adev?rat, dar a ales calea mai simpl? a comercialismului. Când se încearc? atât de mult s? se ating? atât de multe corzi, fie prin comentarii misogine scarboase, prin comentarii asupra pi?ipoancelor ?i coc?larilor, prin comentarii asupra st?rii umane, a religiei, a credin?elor, a sexualit??ii; când plasa e ATÂT de larg? pentru a da ceva pe placul tuturor, nu pot s? concluzionez decât c? a fost scris? pentru a se vinde. Ceea ce nu-i r?u, în sine.

În opinia mea, p?stra?i-v? banii ?i c?uta?i-v? ceva mai interesant de atât.

Sau, daca sunteti curios r?u din fire, citi?i asta. Doar s? nu v? mire dac? la un moment dat o s? m? considera?i idiot c? nu mi-a placut. Cartea are, într-adevar, ceva pentru to?i.

Miruna says

Mărturisesc că această carte m-a surprins într-un mod plăcut, nu mă așteptam să-mi placă atât de mult. Este genul de carte care trebuie „rumegat?” vreo câteva ore după ce ai citit-o, care te pune pe gânduri și te face să te întrebi dacă merit? și-și pese cu adevărat de societatea în care trăim, dacă are vreo importanță? și mai lupși împotriva prostiei. Te face să petreci câteva ore cu mintea ta, să-și clarifici unele scopuri, să realizezi că uneori nu ești decât o marionetă care execută mereu același rol, dar cel mai dureros aspect al cărții este acela că te trezește la realitate și îți arată că ești un nimeni, că existența ta nu va marca lumea, iar după ce vei muri totți te vor uita, nu vei mai fi decât praf și umbră... Probabil că acum te gândești: Ce-a mai apucat-o și pe nebuna asta cu filozofia ei? Romanul „Sânge Satanic” poate fi citit și din punct de vedere non-filozofic și atunci probabil că la sfârșitul cărții îți vei spune: Ok, M. este un drogat, alcoolic, misogin, coruptor de minori și satanist, R. este varianta lui feminin?, B. și D. vor fi probabil în opinia ta doi minori ale căror copilării au fost distruse de mai sus amintiții M. și R., pe scurt nu vei înțelege nimic din ceea ce ar trebui, te vei lăsa furat de aparențe și nu-și vei deschide mintea pentru a înțelege cu adevărat mesajul. Cred că cel mai important lucru care trebuie făcut înainte să începi acest roman este să renunți la prejudecățile de zi cu zi și să-și deschizi mintea. Abia după ce ai reușit să parcurgi acești pași vei fi cu adevărat pregătit să descoperi tot ceea ce-și poate oferi Sânge Satanic!

Andrei Fabian says

O carte pe cât de dura, pe atât de excelentă! E dura dacă îți cu dinții de ipocrizia, prostia și nesinceritatea ta pentru că romanul asta încearcă să le smulgă din tine - iar asta e un fel de panaceu fiindcă astea sunt cele mai grave maladii.
